

Zarzuty i główne argumenty

Rada podnosi, że Sąd w zaskarżonym wyroku naruszył prawo w następujących kwestiach:

- zarzut pierwszy: Sąd nieprawidłowo zakwalifikował zaskarżone decyzje jako decyzje objęte wyłącznie art. 1 ust. 6 ⁽¹⁾;
- zarzut drugi: Sąd błędnie uznał, że decyzje Stanów Zjednoczonych nie mogły stanowić podstawy pierwotnego umieszczenia w wykazie;
- zarzut trzeci: Sąd błędnie uznał, że Rada nie wyjaśniła, dlaczego jej zdaniem decyzje Stanów Zjednoczonych oraz decyzja ministra spraw wewnętrznych Zjednoczonego Królestwa stanowiły decyzje właściwej władzy w rozumieniu art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB;
- zarzut czwarty: Sąd niewłaściwie zastosował w niniejszej sprawie pkt 55 wyroku LTTE, wydanego przez Trybunał Sprawiedliwości ⁽²⁾;
- zarzut piąty: Sąd niewłaściwie zastosował w niniejszej sprawie pkt 71 wyroku LTTE;
- zarzut szósty: Sąd niewłaściwie zastosował art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB i pkt 55 wyroku LTTE;
- zarzut siódmy: Sąd błędnie uznał, że Rada nie mogła odpowiedzieć na pismo PKK w swoim własnym piśmie z dnia 27 marca 2015 r.

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. 2001, L 344, s. 93).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 26 lipca 2017 r., Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 19 listopada 2018 r. w sprawie T-661/16, Credito Fondiario/SRB, wniesione w dniu 29 stycznia 2019 r. przez Credito Fondiario SpA

(Sprawa C-69/19 P)

(2019/C 103/19)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Credito Fondiario SpA (przedstawiciele: adwokaci F. Sciaudone, F. Iacovone, S. Frazzani, A. Neri)

Druga strona postępowania: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Interwenienci: Republika Włoska, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie SRB kosztami postępowania odwoławczego i postępowania w sprawie T-661/16;
- tytułem ewentualnym, uchylenie zaskarżonego postanowienia w części, w której Credito Fondiario została obciążona kosztami postępowania poniesionymi przez SRB, oraz rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji według względów słuszności.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżone postanowienie jest obciążone licznymi błędami, które stanowią zarówno błędy co do prawa, jak i błędy proceduralne.

I. Błędna kwalifikacja okoliczności faktycznych. Brak uzasadnienia

Sąd dokonał błędnej kwalifikacji okoliczności faktycznych w rozumieniu orzecznictwa, które przewiduje, że w braku publikacji lub notyfikacji termin na wniesienie skargi rozpoczyna swój bieg od momentu, gdy zainteresowana osoba uzyskała pełną wiedzę o treści i uzasadnieniu danego aktu, pod warunkiem że zażądała pełnej treści w rozsądnym terminie.

W szczególności Sąd błędnie przyjął, że wnosząca odwołanie dowiedziała się o dwóch decyzjach SRB za pośrednictwem dwóch zawiadomień Banca d'Italia z dnia 3 i 27 maja 2016 r. Ponadto Sąd błędnie przyjął, że wnosząca odwołanie nie podjęła działań w rozsądnym terminie w celu otrzymania obu decyzji SRB. Sąd nie uwzględnił należycie kontekstu niepewności prawnej. W konsekwencji Sąd błędnie stwierdził wniesienie skargi z przekroczeniem terminu w świetle szczególnych okoliczności sprawy.

II. Błędna interpretacja i zastosowanie orzecznictwa dotyczącego „rozsądnego terminu”

Ocena Sądu, według której skarga została wniesiona z przekroczeniem terminu jest również obciążona błędną interpretacją (a w konsekwencji błędnym zastosowaniem w sprawie) orzecznictwa dotyczącego rozsądnego terminu, w jakim osoba zainteresowana powinna podjąć działanie w celu otrzymania decyzji podlegającej zaskarżeniu.

III. Naruszenie praw wnoszącej odwołanie do obrony. Naruszenie i błędne zastosowanie art. 126 regulaminu postępowania przed Sądem

Mimo iż Sąd zastosował liczne środki dowodowe i środki organizacji postępowania, to nie wezwał stron do przedstawienia swoich uwag w kwestii, czy skarga została wniesiona w terminie. Sąd po raz pierwszy zbadał kwestię terminu w postanowieniu, i oparł się na niej w celu odrzucenia skargi, nie umożliwiając stronom, w szczególności wnoszącej odwołanie, podniesienia argumentów i zakwestionowania tego aspektu.

Ponadto Sąd wydał postanowienie na podstawie art. 126 regulaminu postępowania przed Sądem, mimo iż z różnych względów było oczywiste, że względ niedopuszczalności, na którym zostało oparte postanowienie o odrzuceniu skargi, nie był oczywisty.

W konsekwencji Sąd naruszył prawa wnoszącej odwołanie do obrony.

IV. Błędna ocena niedopuszczalności wniosku złożonego na podstawie art. 277 TFUE

Błędna ocena przez Sąd niedopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności automatycznie prowadzi do bezprawności postanowienia w części, w której Sąd stwierdził niedopuszczalność wniosku wnoszącej odwołanie o stwierdzenie bezprawności rozporządzenia nr 2015/63⁽¹⁾. Sąd uznał bowiem, że drugi wniosek musiał być wnioskiem pomocniczym względem głównego wniosku o stwierdzenie nieważności, oraz że w konsekwencji oczywista niedopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności automatycznie skutkuje oczywistą niedopuszczalnością wniosku o stwierdzenie bezprawności rozporządzenia nr 2015/63.

V. Błędna ocena dotycząca rozstrzygnięcia o kosztach. Naruszenie i błędne zastosowanie art. 134 i 135 regulaminu postępowania

Tytułem ewentualnym wnosząca odwołanie kwestionuje postanowienie w zakresie, w jakim Sąd zasądził od niej koszty poniesione przez SRB.

Zdaniem wnoszącej odwołanie, ze względów słuszności Sąd powinien był zastosować art. 135 regulaminu postępowania i art. 135 § 1 regulaminu postępowania, lub w razie potrzeby obciążyć SRB przynajmniej częścią kosztów poniesionych przez wnoszącą odwołanie w rozumieniu art. 135 § 2 regulaminu postępowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 12 grudnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – X / Staatssecretaris van Financiën, przy udziale: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens Loeff NV

(Sprawa C-157/17) ⁽¹⁾

(2019/C 103/20)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 z 29.5.2017.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 grudnia 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Austrii, popierana przez: Republikę Francuską

(Sprawa C-76/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/21)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 grudnia 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Austrii, popierana przez: Republikę Francuską

(Sprawa C-77/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/22)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 26.3.2018.
